

2017. szeptember-október

KÖMLŐ NÉPE

K Ö M L Ő N É P E A L A P Í T V Á N Y
K U R A T Ó R I U M Á N A K K I A D V Á N Y A

Új kiadásban III. évfolyam 5. szám

Tisztelt Kömlői lakosok!

Lassan, de biztosan ballagunk a tél felé. Ez az időszak picit nyugodtabb. Van, akinek meghittebb, viszont van, akinek dolgozabb. Mire ezt az újságot Önök kezükbe veszik, addigra már csak pár óra, talán 1-2 nap választ el majd bennünket mindenszentektől, és a halottak napjától. Bár igaz, hogy szeretneink örökké szívünkben élnek, és nem múlik el nap úgy, hogy ne emlékeznénk rájuk, ezen a nap kiemelten is csak róluk szól majd. Virágot viszünk sírjaikhoz, gyertyát gyújtunk és a sír felett emlékezünk vissza a régi szép, közös emlékekre, az együtt töltött időkre. Kíváncsi vagyok, hogy ez a nap mindenkinek békességben, és méltó megem-

lékezéssel teljen.

Ebből kifolyólag említeném meg Önöknek, hogy az idei év sikeres beruházásainak köszönhetően, temetőnk rendezetten, ápoltan, új kerítéssel és új belső aszfalt útburkolattal várja majd a hozzátartozókat, az emlékezőket.

Kérem, engedjék meg, hogy tájékoztassam Önöket, egy kiemelten fontos dologról, ami nem más, mint a tűzifa pályázat! Ahogy az elmúlt években, úgy idén is sikeresen pályázott Önkormányzatunk. Ami kiemelten fontos, hogy a megyében a legmagasabb támogatási összeget nyertük el, így a legtöbb tűzifát településünk kapja. Ígéretemhez híven 2017-ben az előző évhez viszonyítva lakásonként, javaslatom alapján testületi döntést követően 1,5m³ tűzifa kerül átadásra, illetve fűtéstámogatás gyanánt 25.000 Ft támogatás kerül kiosztásra azoknak, akik nem tűzifát kapnak.

Tájékoztatom a kedves Lakosságot, hogy az idei évben zajló

járdaépítések e hónapban befejeződnek, de a tavasz beköszöntével

újra indulnak majd. A terv az, hogy a ciklus végéig, a településen az összes járda elkészüljön, mint ahogyan az útjaink is fel lettek újítva.

(Folytatás a következő oldalon)

Bátran ki merem jelenteni, hogy azon támogatások, melyet Önkormányzatunk a ciklus alatt biztosított a lakosság számára, az a megyében de lehet talán az országban is egyedülálló. Elsődleges célom az, hogy megfelelő pénzügyi gazdálkodás mellett, mindig a lakosság érdekeit tartsam szem előtt, és az éves költségvetés minden egyes forintja év végéig el legyen költve. Nálunk még nem fordult elő, hogy az adott költségvetési összegből, visszafizetést kelljen eszközölni. Az elkövetkező időkben is ezt a tendenciát fogom képviselni. Igyekszem majd, hogy to-

Kívánok Önöknek a továbbiakban is jó egészséget, valamint békés, meghitt megemlékezést mindenszentekre.

[illegible]

Kedves Kömlő Népe olvasótábora!

A 2014-es önkormányzati választások óta rendszeresen kapják kézhez a Kömlő Népe Alapítvány hasonló nevű lapját.

A lap kiadása nem lenne lehetséges, ha a szerzők nem önzetlenül írnák meg cikkeiket, az alkotók nem díjmentesen bocsátanák rendelkezésünkre írásait.

Az alapítvány anyagi helyzete nem engedné a lap kiadását. Sajnos rá vagyunk utalva, hogy jóakarókat keressünk, de ez bizonytalan. Ezért kérem, hogy amennyiben lehetséges Önök is

támogassák az alapítványt, bármely kis összeggel is, melyet a helyi takarékszövetkezet 62000095-10000018-00000000 számú számlájára utalhatnak vagy fizethetnek be.

2018-tól az alapítvány már újra részesülhet a személyi jövedelemadó 1%-ból is.

Adományaikat tisztelettel köszönjük!

Az alapítvány kuratóriuma nevében

Pap Katalin

A margó szélén.....

Június közepén mindenkire rárobban a nagy VAKÁCIÓ, hiába várta azt már mindenki gyakorlatilag előző év szeptember elsejétől. Kezdődik a sokféle és sokirányú kommunikáció: ki mit szervez kinek és minek, hogyan foglalják le a gyerekek, tanulók tengernyi szabadidejét a tanerők és a szülők is. Utóbbiak először örvendenek, hogy utódaik többet vannak otthon, aztán mégis hál 'istennek hangzik sokak ajkáról az új tanévkezdés.

Egyik nap végig karikáztam a fél falut – pontosabban az orvosi rendelőig mentem, amikor a következő érdekes megfigyelést tettem: az út szélét bátran, vidáman és kitartóan őrző közmunkások közül - kiknek gyerekeivel, unokáival két egész évig foglalkoztam – egyiknek sem volt sem akarata, sem szándéka, jobb esetben kedve, hogy egy jó napot –ot kívánjon. Tette ezt azért, mert nem ismer (nagyon kétféle), azért, mert zéróra tart vagy azért mert sohasem szokta. Ilyen szülők, nagyszülők „nevelik” a jövő generációját. Így tanul meg a fiatalság nem-köszönni.

Ugyanezen szülők, akiknek a vakáció idejére is le van véve nyakukról a mindennapi főzés terhe, felháborodottan mondják, hogy falunapon képesek tőlük 350 (igen, háromszázötven) forintot kérni egy ebédért, melyből minimum ketten degeszre tömhetik hasukat. Ezen emberek java semmivel sem járul hozzá a faluna-

pi és búcsúi előkészületekhez, kivéve a hivatal által rákényszerített feladatokat. Nagyon érdekes, hogy a falu öregjei azok, akik mindig kitesznek magukért. Pedig a fiatalabbaknak már rég át kellett volna venniük a stafétabotot. Úgy látszik, hogy nincs elég példa rá vagy ők úgy gondolják, hogy mindig lesz(nek) olyan(ok) aki (k) ezt értük és helyettük megteszi(k). Megmondom: fogyó félben vannak. A kommunikációt pedig nem csak az internetes pletykaoldalon (magyarul fészbuk) kell gyakorolni hajmeresztő helyesírással, hanem egymás között is élőben, közbeiktatott szerkentyű nélkül. És nem csupán néhány minősíthetetlen káromkodással. Csak így lehet(ne) egymást megismerni. Igaz: akarja-e ezt a falu nagyobbik része? Ha nem, akkor miért szervez az önkormányzat, az iskola, az óvoda, az egészségház és más különféle programokat? Ha ünneplésről van szó és nincs hetedhét országon átüvöltő zenebona, akkor a falu apraja és fiatalja hiánycikk.

Ha a falu nagy része nem érett meg arra, hogy felismerje, egy faluban nem egyedül, hanem együtt kell valamit csinálni, akkor annak a falunak vége. Mert a települések csak úgy tudtak tovább létezni, hogy a fiatalok megtanulták azt, amit az öregek tudtak és nekik átadtak. Nemcsak Afrikában, hanem Magyarországon is.

Pap Katalin

SULI HÍREK

Kömlő Község Önkormányzata immáron XXVII. alkalommal rendezte meg a Kömlői Kulturális Napok rendezvénysorozatát, amelyben a szerdai nap ezúttal is a sportolóké volt.

Az iskola tornacsarnokában megrendezésre került a várva várt Gárdonyi-kupa, ahol az idén a besenyőtelki és a füzesabonyi futballcsapatokkal mérhették össze erejüket a kömlői focisták. Ez a nap nemcsak a sportolásról, hanem sportolók közötti baráti kapcsolatok kialakításáról, és a közösen elfogyasztott finom ebéd élményéről is szól. A rendkívül sportszerű tornán a Gárdonyi-kupát ezúttal is a kömlőiek nyerték meg. Második helyen végeztek a besenyőtelkiek, a bronzérem pedig a füzesabonyiak nyakába került.

Gólkirály Kolompár Zoltán

Legtechnikásabb játékos Németh Szabolcs

Külön köszönet Besenyei Jánosné lelkes csapatának, akik finom ebéddel kedveskedtek nemcsak a hazai, de a vendég focistáknak is.

Köszönjük Pengő Roland sporttársnak a színvonalas játékvezetést.

Kollányi György
testnevelőtanár

Gárdonyi futás az általános iskola tanulóival

A XXVII. Kömlői Kulturális Napok egyik rendezvénye volt a Mesekocsi Színház Volt, aki a cipőfűzőbekötő versenyen vett részt, előadása: Popeye a tengerész.

Már több alkalommal látogatott el településünkre ez a társulat s mindig jó hangulatot teremtettek a gyerekek körében.

Így volt ez most is. A népszerű mesehőst a gyerekek jól ismerik. Vidáman énekelték a szereplőkkel Popeye

dalát: Popeye a tengerész, hajóját nem éri vész.....

voltak, akik rajzoltak, mások tengerésznek öltöztek. És végül az egész nézőtér átváltott hatalmas óceánná és hullámozott bőszen. Mindenki nagyon jól érezte magát. Köszönjük az előadást Kömlő Község Önkormányzatának.

Sipos Gáborné
tanár

„... lényeges dolgokat emberek között soha nem a szavak, mindig csak a magatartás és a cselekedetek intéznek el.” (Márai Sándor)

I skolánk 2017. október 20-án emlékezett meg 1956 mártírjairól. Az Irodalmi Színpad ünnepi műsorával gondoltunk az egykori történésekre. Az idén a gyerekekkel Németh Ervin Októberi lázrósák című szerkesztett játékát választottuk, hogy méltón megemlékezhessünk 1956 hőseiről, országunk sorsfordító eseményéről.

Egy menetoszlop, egy lelkes felvonulásnak induló tüntetés tragédiába torkolló eseményeit idézte fel a játék, pillanatfelvételek, apró mozgóképek sorozatával. Az eseménysor egy másik, szaggatottan kibomló történetet is magában rejtett: a kisfiú, Dani elvesztésének tragikus mozzanatát.

Az előadás előkészületei nagy érzelmi erőket szaba-

dított fel a játszóknak, és reméljük a nézőkben is.

Elismerés illeti a közönséget is, akik fegyelmezetten, méltósággal figyelték a helyszínen folyó eseményeket.

Köszönjük minden szereplőnek a méltó megemlékezést!

Antal-Olajos Renáta
tanár

ÓVODAI HÍREK

Állatok világnapja az óvodában

Rendhagyó tevékenységi formában szerveztük a nagycsoportosainknak az Állatok Világnapja alkalmából a foglalkozásunkat, mely az óvodai pedagógiai programunkban szereplő jeles napok egyike.

Kirándulást szerveztünk a jászberényi állatkertbe.

A kirándulást megelőző napokban nagyon sokat beszélgettünk az utazásról, az utazásunk céljáról, a látnivalókról, ami reánk vár. A gyermekek már nagyon várták az eseményt, egyre nyitottabbá váltak az élmények befogadására, visszaszámlálták a napokat, kellően ráhangolódtak.

„Az első dolog, amire utazás közben ráébred az ember, az az, hogy semmilyen hely nem tud megfogni, ha nem vagy nyitott rá.”

(Pico Iyer)

Az időjárás, az indián nyár kedvezett a kirándulás lebonyolításához. Végig az úton csodálhattuk a természet alkotta gazdag színvilágot, a festői tájat.

Legnagyobb örömünkre szolgált, hogy egy-egy gyermek hívta fel a figyelmünket az általa felfedezett, színes levelekbe öltözött erdőrészletre, természeti jelenségekre. Ez igazolja a munkánk eredményességét. Néhányan nem csak nézelődő, hanem látó emberekké válnak, akik megtalálják, megkeresik, értékelik és védik a természet értékeit, szépségeit.

Az utazás során gyakorolták a szokásokat, szabályokat, melyet az autóbuszban be kell tartani. Nagyon sokan közülük csak intézményes keretek között ülnek tömegközlekedési eszközön, és lépnek ki a lakóhelyükről, Kömlőről.

Az állatkertben minden lakót meglátogattunk. A látottak elvarázsolták a gyermekeket. Végig nézhettük többek között a medvék etetését, meghallgathattuk

róluk a legfontosabb tudnivalókat, melyet gondozójuk a látványtetés közben elmesélt nekünk. Maradandó ismereteket szerezhettek, hiszen „természet közeli” tapasztalatokhoz juthattak még akkor is, ha mesterséges körülmények között, állatkertben élő állatokat figyelhettek meg. További frenetikus élmény volt a Holló „produkciója” is. A gondozó bemutatta nekünk ezt a ritka okos madarat, aki színes kupakokat egyeztetett és követte az utasításokat, melyeket a gyermekek mesebeli kettős tudattal néztek végig. Az egész nap ismereteket gazdagító, értékes, érdekes és élményekben gazdag volt.

„Ha érdekes helyen jár az ember, az idő szinte megboldul, s oly nyargalásba kezd, hogy mire kettőt pislantunk, már el is szaladt.”

(Böszörményi Gyula)

Az élményeiket újraélték és alkották a gyermekek a következő napokban, az óvodában. Az ott tapasztaltak, látottak megjelentek játékaikban. Csodálatos állatkertek épültek, gondozták, ápolták a lakókat. Az utazást újra átélték rajzaikban is, így teljesült a célunk ezzel a kirándulással.

Köszönet illeti érte a szülőket, akik hozzájárultak a kirándulás költségeihez, köszönet a fenntartónak, Kömlő Község Önkormányzatának, aki biztosította számunkra az autóbust. Továbbá köszönjük a buszvezetőknek a biztonságos és kellemes utazást. Utoljára, de nem utolsó sorban köszönjük az óvó néniknek, dajka néniknek és a további kísérőknek a felelősségteljes munkát.

„Az utazás is egy ugyanolyan készség, mint bármi más. Kicsiben kell kezdeni, apránként belejönni, és csak aztán vállalkozni egyre nagyobb lépésekre.”

(Richard Baudler)

Sztankovics Éva
óvónő

A védőnő ajánlásával

Légúti betegségek

” Még nyílnak a völgyben a kerti virágok”, de már itt oszon az ősz a kertek alatt, elhozva számunkra mind azon örömöket és bosszúságot, amely ezzel a gyönyörű évszakkal társul. A gyermekorvosi váró is benépesedik a nyári csendesebb forgalom után. A hűvös, nyirkos levegő kedvez a légúti betegségek kialakulásának, és ezt még tovább fokozza az összezártság a bölcsődékben, az óvodákban, iskolákban és a közlekedési járműveken is. Köztudott, hogy a felső légúti betegségek leggyakoribb kórokozói a vírusok.

Cseppfertőzéssel terjednek leginkább, de az ujjainkra kerülő fertőző váladékkal a száj, és az egyéb nyálkahártyákon keresztül bejuthatnak a szervezetünkbe, és betegséget okoznak. Ezek lehetnek egyszerűek, úgynevezett banális náthák, de súlyosabb lefolyású, komoly megbetegedéseket is okozhatnak, gyakori szövődményes következménnyel.

Meghűlés

A meghűlés, vagy nátha igen gyakori megbetegedés évente három-nyolc alkalommal is előfordulhat. Jellemző tünetei az orrfolyás, torokfájás, köhögés, fejfájás, és kísérheti hőemelkedés, láz is. Az egyszerű meghűlés magától gyógyul néhány nap alatt, de a gyógyulást tüneti kezeléssel – orrcsepp, orrtisztítás, lázcsillapítás, megfelelő folyadék bevitel, és lehetőleg ágynyugalom – meggyorsíthatjuk. Ha nem vesszük komolyan a meghűlést, akkor gyakran szövődmények alakulnak ki, amelyek a betegséget elhúzódóvá teszik, a bakteriális felülfertőzés pedig antibiotikus kezelést is szükségessé tesz. A szövődmények között leggyakrabban az arcüreggyulladással, és a középfülgyulladással találkozunk.

Szövődmények

Az orrmelléküreggyulladás: nehezített orrlégzéssel, gennyes orrváladékozással, arc és homloktáji fájdalommal, lázzal, éjszakai ingerlő köhögéssel jár. A betegséget egyéb szövődmény kialakulásának lehetősége miatt mindig nagyon komolyan kell venni. Az antibiotikum mellett az orrspray, az orr tisztítás, a váladék oldódása, a száraz meleg, és a pihenés nagyon fontos. A kamillás, vagy egyéb forró gőzök inhalálása a betegség során kifejezetten ellenjavallt. A betegség hat-hét napnál is hosszabb gyógykezelést igényelhet.

A középfülgyulladás is sok kellemetlenséget, fájdalmat okoz a beteg számára. Erős, lüktető fülfájás, éjszakai nyugtalanság, a magas láz mindig gyors segítséget igénylő állapot. Minden ilyen panasz esetén javasolt a fül-orr-gégész rendelő felkeresése. Ilyen esetekben gyakran szükségessé válik a dobhártya metszésével a felgyülemlett gennyes váladék kiürülésének elősegítése. Ne várjunk arra, hogy a gyermek dobhártyája magától repedjen meg, de ha már ez bekövetkezett, a fül-orr-gégészeti ellátás nélkülözhetetlen.

A gégehurut

Vírusos légúti fertőzés a gégehurut. Halmozottan az őszi-téli időszakban fordul elő, és általában enyhe lefolyású. Főként a hat hónapos és a három év közötti gyermekek betegsége. Leginkább az éjszakai, hajnali órákban jelentkezik. Rekedtség, ugatásszerű kongó köhögés, belégzési nehezítettség kísérheti súlyosabb esetekben. A beteg nyugtalansága ezeket a tüneteket fokozhatja. Ez a betegség leggyakrabban komoly ijesztést okoz mind a beteg, mind a szülő számára ugyanakkor nagy figyelemmel kezelendő, főleg a betegség első 48 órájában. Mindig mutassuk meg a babát orvosunknak, hisz a tünetek más betegség tüneteivel is egyezhetnek, és nagyon fontos az elkülönítendő betegségek kizárása. Lényeges a betegség lefolyásának követése, mert a súlyos, speciális intézeti ellátást kívánó állapot kialakulása reális veszélyt jelent.

Néhány jó tanács

Ha rekedten ébred a gyermekünk, a következőket javasoljuk: a nehezített légzéssel, rekedten ébredő gyermeket megfelelően felöltöztetve nyitott ablakhoz, vagy szabad levegőre vigyük. A kinti hűvösebb, páradúsabb levegő hatására javul a gyermek légzése, de ez átmeneti. A letapadt váladék oldására adjunk nyákdoldót. Csökkenthető a nyálkahártya duzzanata, és így javítható a gyermek állapota, ha kalcium-pezsztáblettát itatunk vele. Fontos a sok – lehetőleg langyos – folyadék itatása. A jó orrlégzés biztosítja a megfelelő hőmérsékletű és páratartalmú levegő bejutását, ezért használjunk orrcseppet.

A nyár vitaminjaival feltöltődve, testileg és lelkileg megerősödve nézhetünk az őszi és téli betegségei elé. Ha mindezek mellett megfelelően öltözködünk, sportolunk és táplálkozunk, valamint figyelünk a higiénés szabályok betartására, nagy esélyünk van arra, hogy sikeresen kivédjük a légúti kórokozók támadásait.

Forrás: <http://www.betegvagyok.hu>

XXVII. Kömlői Kulturális Napok

Befejeződtek a XXVII. Kömlői Kulturális Napok. A hagyományos rendezvénysorozat az idén is sok látogatót vonzott. Minden korosztály megtalálhatta a számára érdekes programot. Volt kiállítás, idősök köszöntése, sportnap, operett délután, kézműveskedés, gyerekszínház, kórusok találkozója, Kömlőről elszármazottak találkozója, romanap.

Köszönöm a segítséget elsősorban a Napközi Konyha dolgozóinak, Szűcs Györgyinek, azoknak a közmunkásoknak, akik a terem berendezésében nap mint nap segítettek.

Köszönet jár még azoknak is, akik szintén hozzájárultak a rendezvény sikeréhez: Besenyei Péternek, aki a hét folyamán a zenét szolgáltatta, Hoffer Józsefnek, aki a hangosításért felelt, a Szociális Alapszolgáltatás dolgozóinak az Idősök Napján nyújtott segítségével, Besenyei Benedekné és Csonka Sándorné szombati segítségével, a Nefelejcs Nyugdíjas Klub munkájáért, az óvodásoknak, iskolásoknak és az őket felkészítő pedagógusoknak, Mércséné Huszti Mónikának, aki a meghívókat, plakátokat, emléklapokat készítette, valamint köszönet jár mindenkinek, aki a hét folyamán ellátogatott a programokra.

Köszönöm a kiállítási anyagot a következőknek:

Pádár Ildikó

Pádár Andrásné

Bartus Csaba

Kiss István

Sztankovics Rudolfné

Szászi Károlyné

Godó Ignácné

Török Péter

Gál Béláné

Berta Veronika

Vitkóczy Gáborné

Dr. v. Nagy Jenő

Dr. Pintérné Kömlői Mária

Körömi Ferenc

Néhai Neufeld József

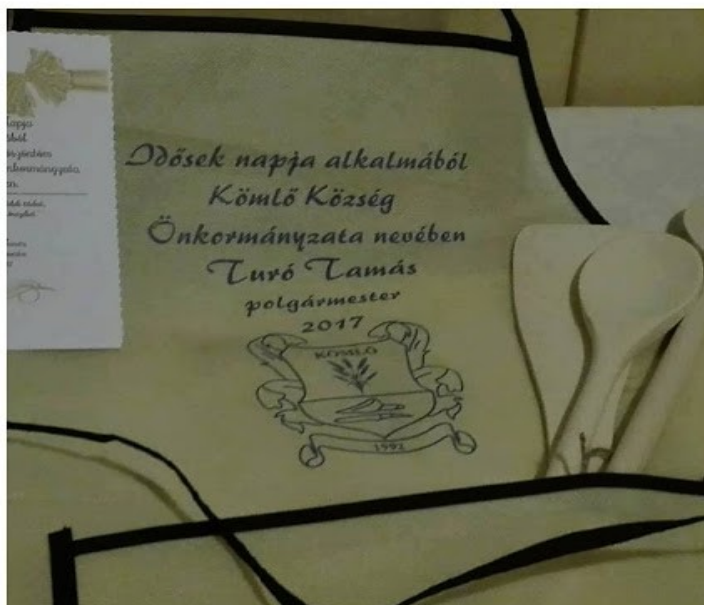
Néhai Nagy Béla

Remélem, hogy mindenki jól érezte magát, aki ellátogatott a rendezvényekre!

A településünkön tartózkodott egy 19 fős erdélyi delegáció is, Osváth Csaba vezetésével Ákosfalva testvér-településről. Ők is részt vettek néhány rendezvényen, vasárnap Egerbe látogattak el, ahol megtekintették a nevezetes helyeket, épületeket.

Sipos Gáborné

alpolgármester

Nagy Jenő:

Akikért a gyertyák csonkig égnek...

Enyészet havának kezdete az elhunytak emlékének időszaka, amikor kegyelettel gondolunk az örök hazába távozott szeretteinkre. Ezeken a napokon virágokkal és koszorúkkal díszített sírjaik mellett gyertyagyújtással, mécsesek lángjával emlékezünk, merengünk. A temetők csendjében visszaidézzük a velük átélt, elveszettnek tűnő, mégis örök pillanatokat.

Gyertyák, mécsesek és őszi virágok, számunkra soha nem feledhető nevek a síremlékeken. Szeretteinkre emlékezünk, rájuk gondolunk, akik már az égi hazából figyelik és óvják lépteinket. Újra és újra felidézzük az együtt eltöltött, elménkben féltve őrzött időket, emlékeket. Halottak napján mi is gyertyák vagyunk az éjszakában. Együtt rezdülünk a pislákoló lánggal, megérintve lelkünkkel elhunyt szeretteink lelkét. Együtt rezdülünk velük, ahogyan akkor, amikor még mellettünk voltak. Megértettük gondolataikat, és ők is a mienket. Nélkülük a gondolatok is másnyelven, velük váltak teljessé. Hozzájuk szólnak sóhajaink, s időnként eltöprengünk azon, hogy vajon mit mondanának, milyen jó tanácsot adnának nekünk, mit tennének ma a helyünkben. A gondoktól terhes mindennapok során gyakorta aggódunk, sokszor szorongunk nélkülük. Ők már derűsen szemlélik a halandó lét hibáit, félelmeinket, ami tagadhatatlanul körülvesz minket. Évről évre egyre több jó ember hagy itt bennünket, s távozik az örök hazába. Hozzánk közel álló emberektől kell búcsút vennünk, akiktől sokat tanulhattunk, akiknek ittuk a szavait. Lelkünkben itt élnek ma is, szellemük közöttünk él. Bizony, sokszor jó lenne, ha utat mutatnának ebben az értékvesztett, zavarodott világban. Enyhítheti bánatunkat a soha el nem múló remény, hogy odafentről is melengetik mindannyiunk lelkét.

A halál és az elmúlás kultusza egyidős az emberiséggel, történelmének része. A magyar embereknek - az európai népekhez hasonlóan - évszázadokon át lényegesen természetesebb viszonya volt az elmúláshoz és szeretteinek elvesztéséhez. A hagyományos falusi életközösségekben a XX. század második feléig sikerült megőrizni a tiszteletadás ősi formáit. Az akkortájt jellemzően nagy családokban a gyermekek együtt éltek az idősekkel. Az élet törvényszerű körforgása, az elmúlás is szemük előtt zajlott. A halottak felöltöztetése, elsiratása, a mulandóság gyásza, a sírás és a temetés szertartása természetes emberi magatartásnak számított. Az egykori nagycsaládok szétesésével az utóbbi évtizedekben ez teljesen megváltozott. A városiasodás, a családtagok szétszóródása, a temetőktől való távolság, az embert is elidegenítette a haláltól. Napjainkra az emberek egyre távolabb kerültek a halál kultuszától. Gyakorta tapasztalhatjuk, hogy a temetők csendje a félelmetes elmúlás, a halál jelképe lett. Az elmúlással való bensőséges kapcsolat megszűnni látszik. Ma, amikor az elmúlás és a veszteség közvetlen közlő érinti az embereket, többnyire félelemmel telten néznek szembe vele. Halottak napja 2001. év óta hazánkban újra munkaszüneti nap, mindjobban megérinti a lelkeket. Nálunk ez a meghitt, csendes visszaemlékezés napja. A sírkertekben gyertyát, mécses gyújtó hozzátartozók közül van, aki elmond egy csendes imát, míg mások gondolataikba merülnek, merengenek szeretteik sírhalma előtt. Szeretteink sírjánál emlékezzünk életükre, igazoljuk ezzel szeretetünket, s ragaszkodásunkat. Napjainkban sajátos társadalmi eseménynek is tekinthető e nap. Az egymástól távolra került családtagok, rokonok, barátok, iskolatársak találkoznak és szót tudnak váltani egymással.

Az egymástól távolra került családtagok, rokonok, barátok, iskolatársak találkoznak és szót tudnak váltani egymással. Életéveink számának növekedésével mindinkább átlényegül e nap jelentése, magasztossága. Kortársaimmal már nem csupán a hadak útjára lépett dédszüllőért, nagyszüllőért, szüleinkért, testvéreikért, barátokért, tanárainkért gyújtunk gyertyát, mécses, hanem a mind gyakrabban távozó osztálytársainkért, évfolyamtársainkért is. Szeretteinkre emlékezünk, akik már előrementek. Az elmúlás bizony fájdalmas, szinte minden ember lelkét foglalkoztatja. A gyász természetes velejárója a fájdalom, bűntudat, a mulandóság, a végesség érzése. Sok esetben mégis nehezen tudunk méltósággal megküzdeni ezekkel az érzésekkel. Korunk gyorsan változó, háborgó világában a rohanó idővel gyorsan foszlanak emlékképeink. Mind gyakrabban tapasztalhatjuk, hogy miközben fogyatkoznak a társadalmi kapaszkodók, csökken a gyász tisztelete. Az emberek egyre távolabb kerültek a halál kultuszától.

Folytatás a következő oldalon

A múltat azonban nem feledhetjük, mert ez a visszatekintés és a jövő parancsolata. Az égő gyertyák és mécsesek fényénél a mi derengő emlékezetünk újra és újra visszahozza közénk elhunyt szeretteinket. A túlélők feladata, nemes küldetése, hogy őrizték és gyarapítsák a rájuk maradt szellemi értékeket. A lélek fájdalmát némileg csökkenthetik a szép emberi gondolatok is. Méltán népszerű írónk, Fekete István sorait idézem:

„Égett a gyertya és meglobbant, ha a lehelet, vagy a gondolatok elreppentek mellette. A lehelet aztán szétesett, a gondolatok fáradtan szálltak, mint a haldokló madár, és elmúltak.”

Halottak napján érezhetjük - a látogatók surranó lépteivel együtt is - a temetők csendjét, a nyugalmat, ahol örök békeesség honol. Ahol megszűnik az irigység, a gyűlölködés, a harag, a vagyoni - és társadalmi különbség, az emberi gyarlóság. Jók és rosszak, gazdagok és szegények ott lenn, mind' egyformák. Az emlékező élők merenghetnek, s beszélhetnek: csendben megszólaló lelkiismeretükkel, ami igencsak árulkodó lehet. Megannyi bűnbánat, elmulasztott jó tettek, elmaradt elismerő és biztató szavak, ölelések, s kimondott bántó szavak terhét visszük magunkkal. Bizony, a sírok mellett állók közül sokunknak kellene bűnbánatot gyakorolni, legalábbis elsuttogni egy bocsánatkérést. Szembenézünk nem teljesített ígéretekkel, vagy egy-egy önzésből elkövetett megbánással. Érezhetjük továbbá azt is, hogy az évek hűtlenek hozzánk, s véges a földi élet. A temető csendje nem a félelmetes elmúlást jelképezi, s halottak napján megelőzi a készülődés csendje. Ez a nap egyfajta számvetésre is készíti az élőket. Ez idő tájt rendszerint szembenézünk saját életünkkel és mulandóságunkkal is. Mindez emlékeztet továbbá arra is, hogy életünk sok esetben elkapkodott, mintegy versenyt futunk az idővel. Emlékeztet a tárgyiasult, anyagi világára, melyről hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy pénzért minden megvehető. Korunk felfogása azt sugallja, hogy a másnak kell élnünk, s az egzisztenciális célok mindennél előbbre valók, vagyis a legfontosabbak. Enyészet havának kezdete görbe tükröként mutatja azt is, hogyan nem kellene élnünk.

Emberként nagyon megrázó átélni azt, amikor elveszítünk valakit, aki mindennél fontosabb volt nekünk. Bizonyára semmi nem fájhat jobban, mint amikor egy szeretett ember úgy távozik végleg, hogy nem tudtuk elmondani neki, mennyire fontos és pótolhatatlan számunkra. Amikor azt érezzük, hogy sosem tudhatja meg, mennyire tiszteltük és szerettük. El kell ismernünk, hogy embertársaink, különösen szeretteink elvesztése minden korban pótolhatatlan veszteség. A lélek fájdalmát az idő enyhítheti, de megszüntetni nem mindig képes. Lelkileg nagy vigasztalás a hátramaradottaknak, hogy tehetnek valamit elhunyt szeretteikért. Egy napon mi is utánuk megyünk, hiszen ez az élet törvénye.

A gyertyák csonkig égnek, a mécsesek pislákoló lángja is kialszik hajnalig. Hamarosan jönnek a télies hideg szelek, de emléküket és meleg érintésüket magunkkal visszük mindörökre. Áldott legyen emléküek!

Halottak napjának gyásza, szomorúsága az élet becsülendő értékeire, örömeire is figyelmeztet. Legyen ez a nap méltóságteljes, tiszteletteljes és szeretetteljes!

Addig tudunk szeretni és jót tenni, amíg dobog a szívünk, míg embertársaink között vagyunk. Tegyük ezt mindaddig, amíg tehetjük!

Az Országos Könyvtári Napok rendezvénysorozathoz könyvtárunk az idén is csatlakozott.

Az idei év szlogene: „Csak tiszta forrásból”

A színes programkínálatból kicsik és nagyok is válogathattak.

Anyakönyvi hírek

2017 szeptember-október hónapban született kömlői lakosok:

Kállai Laurent an: Csóka Szimonetta, Nagy Laura an: Nagy Katalin,
 Lólé Martin Benjamin an: Lólé Krisztina, Rézműves Veronika an: Orosz Edina
 Suha Melissza an: Horváth Anasztázia

2017 július - augusztus hónapban elhunyt kömlői lakosok:

Molnár Istvánné élt: 72 évet, Vona Jánosné élt: 97 évet,
 Tóth János élt: 62 évet

Közérdekű telefonszámok

Polgármesteri hivatal: 06-36/481-021

e-mail: titkarsag.kumleu@intellimail.hu

Orvosi rendelő: 06-36/481-031

Fogorvosi rendelő: 06-36/481-028

Iskola: 06-36/481-032

Óvoda: 06-36/481-060

Gyógyszertár: 06-36/481 033

Közzet megbíztott: 06-20/776-8042

Segélyhívó szám (ingyenesen hívható)

112

Kiadja:

Kömlő Népe Alapítvány

A kiadásért felelős:

Turó Tamás polgármester

Az újságot szerkeszti:

Mércséné Huszti Mónika

Kömlő

2017.